

[Gert Petersen]

en yderligere reallønsnedgang for dem på ca. 5 pct., altså en samlet reallønsnedgang på 9 pct. – hvis det overhovedet holder.

Så kan man sige: nå ja, men nu gennemfører vi også nogle skattelove og indgreb mod tantiemer osv., dér lægger vi også begrænsninger på, og de kommer måske også til at undvære noget. Ja men der er sandelig forskel på, om man tjener 80.000 kr. om året og skal skære det ned med 9 pct., og så, om man tjener 400.000 kr. om året og skal skære det ned med 9 pct. Den sidste vil stadig have langt, langt mere tilbage og mærke nedskæringen langt, langt mindre end den første. Det er den første kategori, som er den store kategori i dette land, og det er den, man her pålægger byrderne, mens derimod den velstillede kategori i realiteten slipper langt lettere. Det er naturligvis en byrdefordeling, der er uacceptabel for et socialistisk parti. Det har nemlig noget med socialisme at gøre, hr. Poul Schlüter, og derfor siger vi nej til den.

Samtidig siger vi nej til den, fordi det er et indgreb i rettigheder, som lønmodtagerne måtte gå ud fra var dem sikret. Der er talt meget heroppefra – ikke mindst fra borgerlig side – om velerhvervede rettigheder i forbindelse med skattelovene osv. Ja men er der ingen, der tager hensyn til lønmodtagernes velerhvervede rettigheder? Er der ingen, der tænker på, at lønmodtagerne måtte gå ud fra, at de, da den sidste overenskomst blev dem dikteret, så havde ret til de og de dyrtidsportioner efter det system, som nu var blevet dem dikteret? Men når der er gået et halvt år, fratager men dem den ret. På den måde kan landet ikke klare sig i det lange løb. Det er med til at skabe mistillid, det er med til at skabe misstemning, og derfor er jeg også helt overbevist om, som jeg sagde tidligere, at denne indkomspolitik vil bryde sammen. Jo før socialdemokratiet forstår det og slår ind på en anden økonomisk saneringspolitik, der virkelig modsvarer den skattereform, som er rigtig, og som er en del, den rigtige del, af den politik, der her er lagt op til, jo bedre.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Schlüter, at jeg er helt opmærksom på, at det var en fortællelse, når jeg fremstillede det, som om den konservative plan kun gik på bortfald af to dyrtidsportioner med kompensation. Planen

gik på bortfald af fire dyrtidsportioner med kompensation. Men om det er det ene eller det andet, tror jeg nok er relativt ligegyldigt for den samlede virkning på forbrug og på betalingsbalance. Når man giver kompensation for dyrtidsportionerne, så bliver der en meget, meget begrænset virkning på forbruget og dermed på betalingsbalancen. Om så den konservative plan havde været otte dyrtidsportioner med fuld kompensation, så havde det såmænd ikke gjort planen mere effektiv.

Til hr. Thorndahl vil jeg sige, at vi er da også kritiske over for andre partier end venstre, vi er såmænd også selvkritiske. Det er måske lidt usædvanligt, men også det vil jeg påtage mig at være.

Selv med risiko for at være en smule belærende vil jeg sige til hr. Thorndahl, at det, der er problemet med renteomlægningen til nedslag i skat og adskillelsen mellem forskellige former for rentefradrag – erhvervsmæssige og private – det er jo ikke, at det favoriserer lønmodtagerne på de selvstændiges bekostning. Bekymringen har altid været den modsatte af den, som hr. Thorndahl fremhævede, nemlig bekymringen for, at det kunne give nogle særlige smuthuller for selvstændige.

Så vil jeg da i øvrigt føje til, at vi selvfølgelig ikke med de bemærkninger, der er gjort i dag – nu får vi jo en mere grundig behandling af dette forslag på fredag – har udstedt nogen som helst blankocheck på den metode, som regeringen vælger at foretage denne omlægning efter. Vi er klar over, at den skal gås grundigt efter.

Til slut vil jeg takke statsministeren for hans bemærkninger. Statsministeren har forstået vores holdning rigtigt. Vi er kritiske over for dele af regeringsoplægget, på nogle punkter endog meget kritiske, men vi er indstillet på, at det skal lykkes her i folketinget at gennemføre et økonomisk indgreb, der taget fat på den opgave at bremse op for omkostningsudviklingen for dermed at lægge grunden til en bedre økonomisk udvikling i de kommende år.

Arne Melchior (CD):

Statsministeren sagde i sin svartale, at en let og hurtig løsning findes ikke, og det kan vi vel nemt blive enige om, både statsmini-